

MAKIVENTA MELKIZEDEK

A MELKIZEDEKEKET széles körben ismerik veszélyhelyzeti Fiakként, mert a helyi világegyetemi világokon meglepően sokféle tevékenységet végeznek. Amikor valamilyen rendkívüli probléma adódik, vagy amikor valamilyen szokatlan dolog véghezvitelére kell kísérletet tenni, nagyon gyakran egy Melkizedek fogadja el a megbízást. A Melkizedek Fiak ama képessége, hogy veszélyhelyzetekben és a világegyetem legkülönbözőbb szintjein működjenek, még akár a személyiség-megnyilatkozás fizikai szintjén is, az ő rendjük sajátja. Csak az élethordozók osztoznak valamilyen mértékben e személyiségműködési átalakulási tartományban.

² ¶ A világegyetemi fiúi besorolásúak Melkizedek rende eddig rendkívüli tevékeny volt az Urantián. Az élethordozók mellett egy tizenkét tagú testület szolgált. Később egy tizenkét tagú testület lett a világotok megbízottjává nem sokkal a Kaligasztia-féle elszakadást követően, Ádám és Éva koráig, és meg is tartotta e megbízatását. E tizenkét Melkizedek Ádám és Éva vétkezését követően visszatért az Urantiára, és bolygói megbízottakként tevékenykedtek tovább egészen addig a napig, amikor a názáreti Jézus, az Ember Fiaként az Urantia címzetes Bolygóhercege lett.

1. A MAKIVENTA MEGTESTESÜLÉS

¹ Az ádám küldetés sikertelenségét követő évezredek alatt a kinyilatkoztatott igazság kihunyásának veszélye fenyegetett az Urantián. Az emberfajta értelmileg fejlődtek ugyan, de a szellemi talajt lassan elveszítették a lábuk alól. Nagyjából Kr.e. 3000-re az istenkép igen ködössé lett az emberek elméjében.

² A tizenkét Melkizedek-megbízottnak tudomása volt Mihály küszöbön álló bolygói alászállásáról, de nem tudták, hogy pontosan mikor is fog arra sor kerülni; ezért komoly tanácskozást tartottak és kérvényezték az edentiai Fenségeseknél, hogy történjen valamilyen intézkedés az igazság fényének az Urantián való fenntartása érdekében. E kérvényt elutasították azzal a meghagyással, hogy „a sataniai 606-os világ ügyeinek vitele teljes mértékben a Melkizedek felügyelőik kezében van”. A megbízottak ekkor a Melkizedek Atyához fordultak segítségért, de csak azt a választ kapták, hogy a maguk döntése szerint kell folytatniuk az igazság megtartását „az alászálló Fiú megérkezéséig”, aki „a bolygói címetek kimentti az elveszésből és bizonytalanságból”.

³ És mivel olyannyira a saját eszközeikre voltak utalva, Makiventa Melkizedek, a tizenkét bolygói megbízott egyike önként vállalkozott arra, hogy megtegye azt, amit az egész Nebadon történelmében előzőleg csupán hat alkalommal tettek meg: hogy a teremtésrész világi embereként személyesüljön meg a földön, hogy veszélyhelyzeti Fiúként a világ segédkezésének adja át magát. A szalvingtoni hatóságok e küldetést engedélyezték, és Makiventa Melkizedek

tényleges megtestesülésére annak a helynek a közelében került sor, mely a palesztinai Sálem városa lett. E Melkizedek Fiú anyagivá lényegítésének teljes folyamatát a bolygói megbízottak vitték véghez az élethordozók, bizonyos Fizikai Főszabályozók és az Urantián állandó beosztásban működő egyéb mennyei személyiségek közreműködésével.

2. SÁLEM BÖLCSE

¹ 1.973 évvel Jézus születése előtt kapták meg az urantiai emberfajta Makiventát. Az érkezése nem keltett fel-tűnést; az anyagivá lényegülésének nem volt emberi szemtanúja. Őt halandó ember először azon a nagy jelentőségű napon látta meg, amikor belépett Amdon, a sumér származású káld pásztor sátrába. És a küldetésének bejelentése abból az egyszerű kijelentésből állt, melyet e pástornak tett, „Melkizedek vagyok, El Elyonnak, a Fenségesnek, az egyetlen Istennek papja.”

² A meglepetéséből felocsúdott pásztor, miután elhalmozta a Melkizedeket számos kérdéssel, arra kérte, hogy estebédeljen vele, és ez volt az első alkalom a hosszú világegyetemi létpályája során, hogy Makiventa anyagi ételt vett magához, olyan táplálékot, mint amilyenek az anyagi lényként eltöltendő kilencvennégy éve alatt táplálnia kellett őt.

³ És azon az éjszakán, amikor a csillagos ég alatt elmerültek a beszélgetésben, akkor kezdte meg a Melkizedek az Isten valóságáról szóló igazság kinyilatkoztatási küldetését, amint Amdonhoz fordulva, a kezét a vállára téve, azt mondta, hogy „El Elyon, a Fenséges, az ég csillagainak isteni teremtője és e földé, melyen élünk, és ő a menny legfelsőbb Istene is”.

⁴ ¶ Néhány éven belül a Melkizedek tanulók, tanítványok és hívók csoportját gyűjtötte maga köré, akik a későbbi sálemi közösség magvát képezték. Hamarosan egész Palesztinában úgy ismerték, mint El Elyonnak, a Fenségesnek a papját és Sálem bölcsét. A szomszédos törzsek némelyike körében gyakran utaltak rá úgy, mint Sálem törzsfőjére vagy királyára. Sálem volt az a város, melyből a Melkizedek eltűnése után Jebus lett, s amelyet később Jeruzsálemnek neveztek el.

⁵ ¶ Személyes kinézetét tekintve a Melkizedek hasonlított az akkori, kevert fajú nodfi és sumér népek embereire, mintegy 180 centiméter magas és tiszteletet parancsoló megjelenésű volt. Beszért káldul és még hat másik nyelven is. A kánaáni papokéhoz nagyon hasonló öltözetet hordott, azzal a különbséggel, hogy a mellkasán egy három egyközepű körből álló jelvényt viselt, mely a paradicsomi Háromság sataniai jelképe. A segédkezése alatt a három egyközepű kör alkotta jelvényt a követői olyan szentnek tekintették, hogy soha nem is merték használni, és néhány nemzedék múltával el is felejtették.

⁶ Bár Makiventa a teremtsész embereinek életmódját követte, sohasem házasodott meg, és nem is tudott volna utódot hagyni a földön. A fizikai teste hasonlított ugyan az emberi férfi testre, a valóságban azonban ama különlegesen megalkotott testek mintájára készült, melyet a Kaligaszta herceg törzskarának száz anyagivá lényegült tagja is használt, azzal a különbséggel, hogy nem tartalmazta egyetlen emberfajta élet-sejtanyagát sem. Az élet fája sem volt már megtalálható az Urantián. Ha Makiventa valamilyen hosszabb időre maradt volna a földön, akkor a testi rendszere fokozatosan leépült volna; emiatt az alászállási küldetését kilencvennégy éves korában befejezte, még jóval azelőtt, hogy az anyagi teste bomlásnak indult volna.

⁷ ¶ E megtestesült Melkizedek Gondolatigazítót kapott, aki az emberfeletti személyiségbe az idő nevelőjeként és a húsvér test tanácsadójaként költözött, s ezzel szert tett arra a tapasztalásra és az urantiai problémák és a megtestesült Fiúba való költözés módjának gyakorlati megismerésére, melyek képessé tették az Atya e szellemét arra, hogy oly hősiesen működjön a későbbi Istenfiú, Mihály emberi elméjében, aki a halandó húsvér testhez hasonló alakban jelent meg a földön. És ez az egyetlen Gondolatigazító, aki az Urantián valaha is két elmében működött, és mindkét elme isteni és emberi is volt.

⁸ A húsvér testben való megtestesülés alatt Makiventa teljes kapcsolatban állt a bolygói felügyelői testületbeli tizenegy társával, azonban a mennyei személyiségek más rendjeivel nem tudott érintkezni. A Melkizedek-megbízottakon kívül nem volt több kapcsolata az emberfeletti értelmekkel, mint egy emberi lénynek.

3. A MELKIZEDEK TANÍTÁSAI

¹ Egy évtized alatt a Melkizedek megszervezte a sálemi tanhelyeit, mégpedig ama régi rendszer mintájára, melyet még a második Éden szetfi papjai alakítottak ki. Még a később megtérített Ábrahám által bevezetett dézsmarendszer is az ősi szetfi módszereinek sokáig megmaradó hagyományaiából eredt.

² A Melkizedek az egy Isten, az egy egyetemes Istenség fogalmát tanította, de megengedte az embereknek, hogy e tanítást összekapcsolják a Norlatiadek Csillagvilági Atyjával, akit ő El Elyonnak — a Fenségesnek — nevezett. A Melkizedek gyakorlatilag mélyen hallgatott Lucifer helyzetéről és az ügyek jerusemi állásáról. Lanaforge-nak, a Csillagrendszer Fejedelemnek kevés dolga akadt az Urantiával addig, míg Mihály nem végzett az alászállásával. A sálemi tanulók többsége számára az Edentia volt a menny és a Fenséges volt az Isten.

³ A három egyközepű kör jelképét, melyet a Melkizedek az alászállása jelképéül választott, az emberek többsége úgy értelmezte, mint amely az emberek, az angyalok és az Isten három országát jelöli. És meg is maradhattak e hitükben; a követői közül igen kevesen tudták, hogy e három kör az isteni fenntartás és irányítás paradicsomi Háromságának végtelenségét, örökkévalóságát és egyetemességét

jelképezi; még Ábrahám is inkább a három edentiai Fenséges jelképeként fogta fel, mert azt tanították neki, hogy a három Fenséges egyként működik. Amennyire a Melkizedek a jelvényével ábrázolt Háromság fogalmát tanította, rendszerint társította azt a Norlatiadek csillagvilág három Vorondadek urával.

⁴ A követői közül az egyszerű emberek esetében nem próbálkozott olyan tanításokkal, melyek továbbmentek volna az edentiai Fenségesek — az Urantia Istenei — uralmánál. De némelyek számára a Melkizedek magasabb szintű igazságot tanított, beleértve a helyi világegyetem működését és szerveződését is, míg a ragyogó tanítványának, a kéni Nordannak és a legkomolyabb hallgatóiból álló csoportnak a felsőbb-világegyetemről, sőt a Havonáról szóló igazságokat is megtanította.

⁵ A Katro család tagjai, akikkel a Melkizedek több mint harminc éven át együtt lakott, e felsőbb igazságok közül sokat megismertek és a családon belül sokáig meg is őrizték azokat, egészen a nevezetes leszármazottjuk, Mózes koráig, aki így meghatározó hagyományt kapott a Melkizedek korából, mely az apai ágon és más forrásokon keresztül az anyai ágon át jutott el hozzá.

⁶ A Melkizedek minden olyat megtanított a követőinek, amit csak képesek voltak felfogni és befogadni. Még a mennyről és a földről, az emberről, az Istenről és az angyalokról szóló sok új keletű vallási felfogás sem áll nagyon messze a Melkizedek e tanításaitól. De e nagy tanító mindent alárendelt az egy Isten, a világegyetemi Istenség, a mennyei Teremtő, az isteni Atya tantételének. E tanításra azért helyezett hangsúlyt, hogy felkeltse az ember imádatát és előkészítse a terepet Mihálynak, mint ezen Egyetemes Atya Fiának a későbbi megjelenéséhez.

⁷ A Melkizedek azt tanította, hogy valamikor a jövőben egy másik Istenfiú jön el olyan húsvér testben, mint amilyenben ő maga is, de ő asszonytól fog születni; és ezért van az, hogy számos későbbi tanító Jézust „örökre a Melkizedek rendjéből való” papnak vagy segédkezőnek tartotta.

⁸ És a Melkizedek így készítette elő az utat és rendezte el a világ fejlődési irányának egyistenhitre épülő terepét az egy Isten tényleges paradicsomi Fia alászállásához, akit oly élénken mutatott be úgy, mint a mindenek Atyját, és akit Ábrahám előtt úgy képviselt, mint olyan Istent, aki az embert a személyes hit egyszerű kapcsolatán keresztül is elfogadja. És Mihály, amikor megjelent a földön, megerősített mindent, amit a Melkizedek korábban a paradicsomi Atyáról tanított.

4. A SÁLEMI VALLÁS

¹ A sálemi istenimádás szertartásai igen egyszerűek voltak. Minden személy, aki aláírta a Melkizedek templom agyagtábla-jegyzékét, illetőleg a jelét elhelyezte rajta, kötelezte magát az alábbi hit megőrzésére és elfogadására:

² 1. Hiszek El Elyonban, a Fenséges Istenben, az egyetlen Egyetemes Atyában és a minden dolog Teremtőjében.

³ 2. Elfogadom a Fenséggel kötött Melkizedek szövetséget, mely az Isten kegyét a hitemre, és nem az áldozatokra és égő-áldozatokra adja.

⁴ 3. Ígérem, hogy teljesítem a Melkizedek hét parancsolatát és a Fenséggel kötött eme szövetség jó hírét mindenkinek elmondom.

⁵ ¶ És ez volt a sálemi telepes csoport teljes hitvallása. De még egy ilyen rövid és egyszerű hitnyilatkozat is túl sok és túl haladó volt az akkori idők emberei számára. Egyszerűen nem tudták felfogni, hogy isteni kegyet kapnak semmiért — hit révén. Túlságosan mélyen hittek abban, hogy az ember az istennel szembeni tartozással születik. Túl sokáig és túl őszintén áldoztak és adtak ajándékokat a papoknak, semhogy képesek lettek volna megérteni azt a jó hírt, hogy az üdvözülés, az isteni kegy ajándék mindenki számára, aki hajlandó hinni a Melkizedek szövetségben. De Ábrahám lelkesedés nélkül hitt, és még ez is „igazságul tulajdonított neki”.

⁶ ¶ A Melkizedek által hirdetett hét parancsolat az ősi dalamatiai legfelsőbb törvény szerint formálódott és nagyon hasonlított az első és második Édenben tanított hét parancsolathoz. A sálemi vallás e parancsolatai a következők voltak:

⁷ 1. Ne szolgálj más Istent, mint a menny és a föld Fenséges Teremtőjét!

⁸ 2. Ne kételkedj abban, hogy a hit az egyetlen feltétele az örök üdvösségnek!

⁹ 3. Ne tanúskodj hamisan!

¹⁰ 4. Ne ölj!

¹¹ 5. Ne lopj!

¹² 6. Ne kövess el házasságtörést!

¹³ 7. Ne mutass tiszteletlenséget a szüleiddel és az idősekkel szemben!

¹⁴ ¶ Bár a közösségen belül semmiféle áldozás nem volt engedélyezett, a Melkizedek jól tudta, hogy milyen nehéz dolog egyből kigyomlálni a régi, bevett szokásokat és ennek megfelelően bölcsen felajánlotta ezeknek az embereknek, hogy a hús és vér áldozásának régebbi szokását a kenyér és bor áldozásával helyettesítsék. Fel van jegyezve, hogy a „Melkizedek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozott”. De még ez az óvatos újítás sem volt teljes mértékben sikeres; a különféle törzsek Sálem külterületén kiegészítő áldozási központokat tartottak fenn, ahol is áldozatokat ajánlottak fel és ajándékokat égettek. Még Ábrahám is e kezdetleges szokáshoz folyamodott, miután győzelmet aratott Khédorlaomer felett; egyszerűen kényelmetlenül érezte magát mindaddig, amíg nem ajánlott fel valamilyen hagyományos áldozatot. És a Melkizedeknek sohasem sikerült teljesen kitörölnie ezt az áldozási hajlamot a követői, sőt Ábrahám vallási szokásai közül.

¹⁵ Jézushoz hasonlóan a Melkizedek is szigorúan ügyelt az alászállási küldetésének teljesítésére. Nem próbálkozott

az erkölcsök átalakításával, a világ szokásainak megváltoztatásával és még a fejlettebb egészségügyi szokások vagy tudományos igazságok terjesztésével sem. Két feladat teljesítése céljából jött el: hogy életben tartsa a földön az egy Isten igazságát és hogy előkészítse a terepet ezen Egyetemes Atya paradicsomi Fia későbbi halandói alászállásához.

¹⁶ ¶ A Melkizedek alapszintű kinyilatkoztatott igazságot tanított Sálemben kilencvennégy éven át, és ez idő alatt Ábrahám három külön alkalommal is látogatta a sálemi tanodát. Végül elfogadta a sálemi tanításokat, és a Melkizedek egyik legragyogóbb tanítványává és fő támogatójává vált.

5. ÁBRAHÁM KIVÁLASZTÁSA

¹ Bár talán hibás dolog „kiválasztott népről” beszélni, nem tévedés úgy utalni Ábrahámra, mint kiválasztott egyénre. A Melkizedek az ő felelősségévé tette az egy Isten igazságának életben tartását, mely hit elkülönült az uralkodó többistenhitől.

² Makiventa részben azért választotta a ténykedése helyszínéül éppen Palesztinát, mert olyan emberi családdal akart kapcsolatot teremteni, amelyben megvoltak a vezetői képességek. A Melkizedek megtestesülésének idején számos olyan földi család létezett, melyek éppen olyan jól fel voltak készülve a sálemi tantétel befogadására, mint Ábrahámé. Velük egyenlő mértékben felruházott családok éltek a vörös emberek, a sárga emberek körében, valamint a nyugati és az északi anditák leszármazottai között is. De, ismét megemlítjük, hogy e helyszínek egyike sem volt olyan kedvező fekvésű Mihály későbbi földi megjelenése szempontjából, mint amilyen a Földközi-tenger keleti partvidéke. A Melkizedek palesztinai küldetését és Mihály későbbi megjelenését a héber népeknél nem kis mértékben befolyásolta a földrajzi tényező, az a tény, hogy Palesztina központi helyet foglalt el az akkoriban létezett világ kereskedelmi, utazási és polgárosultsági térképén.

³ A Melkizedek-megbízottak már egy ideje figyelemmel kísérték Ábrahám őseit, és erősen bíztak egy olyan utód megjelenésében egy bizonyos nemzedékben, akit értelem, kezdeményezőkétség, éleselméjűség és őszinteség jellemez. Térának, Ábrahám apjának a gyermekei minden szempontból megfeleltek ezeknek a várakozásoknak. A kapcsolatfelvétel lehetősége Téra e sokoldalú gyermekeivel jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy Makiventa Sálemben jelenjen meg és ne Egyiptomban, Kínában, Indiában vagy az északi törzseknél.

⁴ Téra és az ő egész családja langyos hívei voltak a Káldéban hirdetett sálemi vallásnak; a Melkizedekről egy föníciai tanító, Ovid tanításain keresztül értesültek, aki Urban hirdette a sálemi tantételeket. Ur városát azzal a szándékkal hagyták el, hogy közvetlenül Sálembe mennek, azonban Nahor, Ábrahám fiútestvére, lévén, hogy sohasem látta a Melkizedeket, közömbös volt és rávette őket, hogy Haranban időzzenek. És a Palesztinába való megérkezésük

után hosszú ideig tartott, mire hajlandók voltak a magukkal hozott összes házi istent elpusztítani; nagyon lassan adták fel a mezopotámiai sok istenüket a sálemi egy Istenért.

⁵ Néhány héttel Ábrahám apjának, Térának a halála után a Melkizedek kiküldte az egyik tanítványát, a hettita Jaramot, hogy e meghívást Ábrahámra és Nahorra is kiterjessze: „Gyertek Sálembe, ahol meghallhatjátok az örökévaló Teremtő igazságáról szóló tanításainkat, és fivérek, a ti felvilágosult utódaitokban az egész világ áldott lesz.” Nahor ekkor nem fogadta el teljesen a Melkizedek által terjesztett örömhírt; hátramaradt és egy erős városállamot épített ki, mely az ő nevét viselte; de Lót, Ábrahám unokaöccse, úgy döntött, hogy a nagybátyjával tart Sálembe.

⁶ Miután Ábrahám és Lót megérkezett Sálembe, a város közelében lévő egyik dombos erősséget választották szálláshelyül, ahol megvédezhették magukat az északi rablók rajtaütéseitől. Ekkoriban ugyanis a hettiták, az asszírok, a filiszteusok és más népcsoportok is állandóan rátörtek a közép- és dél-palesztinai törzsekre. A hegyi erődítményükből Ábrahám és Lót gyakran zarándokolt el Sálembe.

⁷ ¶ Nem sokkal azután, hogy bevették magukat a Sálem közeli erősségbe, Ábrahám és Lót elutazott a Nílus-völgybe élelemért, mert akkoriban Palesztinát aszály sújtotta. Ábrahám a rövid egyiptomi útja során egy távoli rokonát találta az egyiptomi királyszáken, és e királynál két sikeres katonai expedíció parancsnokaként szolgált. A nílusi ottlétük második részében ő és felesége, Sára az udvarnál laktak, és amikor elhagyta Egyiptomot, részesedést kapott a hadjáratokon szerzett hadizsákmányból.

⁸ Nagy elhatározottságot igényelt Ábrahámotól az, hogy lemondjon az egyiptomi udvarban élvezett rangról és visszatérjen a Makiventa által támogatott szellemibb munkához. De a Melkizedeket még Egyiptomban is tisztelték, és amikor az egész történetet előadták a fáraónak, ő erősen biztatta Ábrahámot, hogy térjen vissza és tartsa meg a Sálem ügye mellett tett esküjét.

⁹ ¶ Ábrahámnak királyi becsvágysai voltak, és az Egyiptomból visszavezető útja során beavatta Lótot ama tervébe, hogy az egész Kánaánt uralma alá hajtja és kiterjeszti a sálemi uralmat annak népeire. Lótnak inkább üzleti hajlamai voltak; így, egy későbbi nézeteltérésük miatt, Lót Szodomába ment, ahol kereskedelemmel és állattenyésztéssel kezdett el foglalkozni. Lótnak nem tetszett sem a katonai élet, sem a pásztorélet.

¹⁰ Miután Ábrahám a családjával visszatért Sálembe, hozzá is fogott a katonai terveinek részletes kidolgozásához. Hamarosan a sálemi terület polgári vezetőjének ismerték el és a vezetése alatt hét közeli törzs szövetségbe tömörült. A Melkizedek valóban nagyon nehezen tudta Ábrahámot visszatartani, akit fűtött a lelkesedés, hogy kivonuljon és a szomszédos törzseket karddal terelje össze annak érdekében, hogy gyorsabban megismerhessék a sálemi igazságokat.

¹¹ A Melkizedek békés kapcsolatokat tartott fenn az összes környező törzsszel; nem voltak katonai céljai és az átvonuló seregek egyike sem támadta meg őt soha. Hajlandó

volt belemenni abba, hogy Ábrahám Sálem védelme érdekében intézkedéseket tegyen, mint ahogy később ténylegesen tett is, azonban a tanítványa becsvágyó hódításainak tervét nem támogatta; így békésen elváltak, és Ábrahám Hebronba ment, hogy ott megalapítsa a katonai székhelyét.

¹² Ábrahám a híres Melkizedekkel fenntartott közeli kapcsolata miatt nagy előnyben volt a környező jelentéktelen királyokkal szemben; ezek mind tisztelték a Melkizedeket és indokolatlanul félték Ábrahámotól. Ábrahámnak tudomása volt e félelmükről és csak a megfelelő alkalomra várt, hogy megtámadja a szomszédait, és meg is találta azt az okot, amikor e vezetők némelyike a hírek szerint rajtaütött a Szodomában lakó unokaöccse, Lót birtokán. Erről értesülve Ábrahám a hét szövetséges törzs élén az ellenség ellen vonult. A 4.000 fős, akkoriban komolynak számító sereg tisztí karát a 318 tagú saját testőrsége alkotta.

¹³ Amikor a Melkizedek híret vette Ábrahám hadüzenetének, elindult, hogy lebeszélje a háborúról, de csak az egyik korábbi tanítványát érte utol, amint az győztesen visszatér a csatából. Ábrahám kitartott amellett, hogy Sálem Istene adott neki győzelmet az ellenségei felett és ragaszkodott ahhoz, hogy a hadizsákmány tizedét a sálemi kincstárnak adja. A másik kilencven százalékot a hebroni székhelyére vitte.

¹⁴ A sziddimi csata után Ábrahám lett a tizenegy törzs második szövetségének vezetője és nemcsak tizedeket fizetett a Melkizedeknek, hanem gondoskodott arról is, hogy a közelben élők mindegyike is hasonlóan járjon el. A Szodoma királyával folytatott ügyes tárgyalásai, valamint a vele szemben érzett félelem azt eredményezte, hogy Szodoma királya és mások is csatlakoztak a hebroni katonai szövetséghez; Ábrahám igen jó úton haladt afelé, hogy erős államot építsen ki Palesztinában.

6. A MELKIZEDEK SZÖVETSÉGE ÁBRAHÁMMAL

¹ Ábrahám egész Kánaán meghódítását tervezte. Elszántságát csak az a tény gyöngítette, hogy a Melkizedek nem akarta szentesíteni a vállalkozást. De Ábrahám már azon volt, hogy rászánja magát és belefog a dologba, amikor aggasztani kezdte, hogy nincs egy fia sem, aki e beígért királyság uraként követhetné őt. Egy újabb megbeszélést kezdeményezett a Melkizedekkel; és e beszélgetés során történt, hogy Sálem papja, az Isten látható Fia meggyőzte Ábrahámot arról, hogy hagyjon fel az anyagi hódítási tervével és a világi uralkodással a mennyországra vonatkozó szellemi terv érdekében.

² A Melkizedek elmagyarázta Ábrahámnak, hogy milyen értelmetlen dolog az amori szövetséggel való versengés, azonban azt is éppúgy nyilvánvalóvá tette a számára, hogy e visszamaradott nemzetségek az ostoba szokásaikkal bizonyosan végeznek magukkal, s így néhány nemzedék múlva annyira meggyengülnek, hogy Ábrahám leszármazottai, melyek időközben erősen megsokasodnak, könnyedén legyőzhetik őket.

³ És a Melkizedek hivatalos szövetséget kötött Ábráhámmal Sálemben. Azt mondta Ábrahámnak: „Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; és így lesz a te magod.” És Ábrahám hitt a Melkizedeknek, „és tulajdoníttaték az őnéki igazságul”. És ez után a Melkizedek elmondta Ábrahámnak, hogy az utóda az egyiptomi otlétüket követően miként fogják majd elfoglalni Kánaánt.

⁴ ¶ A Melkizedeknek Ábráhámmal kötött eme szövetsége jelenti az isteniség és az emberiség közötti nagy urantiai megállapodást, mellyel az Isten beleegyezik abba, hogy *mindent* megtesz; az ember pedig csak abba egyezik bele, hogy *hisz* az Isten ígéreteinek és követi az ő utasításait. Azelőtt azt hitték, hogy az üdvözülés kizárólag tettek révén nyerhető el — áldozással és ajándékokkal; most a Melkizedek újból elhozta az Urantiára a jó hírt, miszerint az üdvözülés, vagyis, hogy az Isten vele van, *hit* révén is elnyerhető. De az Istenben való egyszerű hit ezen örömhíre túlságosan haladó dolog volt; a szemita törzsekbe tartozó emberek szívesebben tértek vissza a vérontással járó régebbi áldozáshoz és a bűn miatti vezekléshez.

⁵ Nem sokkal e szövetség megkötése után történt, hogy a Melkizedek ígéretének megfelelően megszületett Izsák, Ábrahám fia. Izsák születését követően Ábrahám igen lelkes hozzáállást tanúsított a Melkizedekkel való szövetség iránt, és Sálemben ment, hogy írásba is foglalják azt. A szövetség e nyilvános és hivatalos elfogadásakor történt, hogy a nevét Ábrámról Ábrahámmá változtatta.

⁶ A sálemi hívók többsége korábban is tartotta a körülméletés szokását, bár a Melkizedek ezt sohasem tette kötelezővé. Ábrahám mindig is nagyon ellenezte a körülméletést, de ez alkalommal úgy döntött, hogy ünnepivé teszi az alkalmat és hivatalosan elfogadja e szertartásos szokást, mint a sálemi szövetség megerősítésének jelképét.

⁷ A Melkizedek nagyobb tervei érdekében a személyes becsvágyairól való e valós és nyilvános lemondást követően jelent meg neki három mennyei lény a Mamré-mezőn. Ez tényszerű megjelenés volt, függetlenül attól, hogy a Szodoma és Gomorra természetes pusztulására később gyártott beszámolókat ezzel hozták összefüggésbe. És az e napok történéseihez fűződő mondák jelzik, hogy még az ilyen viszonylag közeli múltban is milyen elmaradottak voltak az erkölcsök és az erkölcsstan.

⁸ Az ünnepélyes szövetség megkötése után Ábrahám és a Melkizedek teljesen kibékült. Ábrahám újra a sálemi közösség polgári és katonai vezetője lett, mely Melkizedek-testvériség nyilvántartásában, annak virágzása teljében, több mint százezer rendszeres tizedfizető szerepelt. Ábrahám jelentősen kibővítette a sálemi templomot és az egész tanoda számára új sátrakat biztosított. Nemcsak hogy kiterjesztette a dézsmarendszert, hanem meghonosította a tanhely működtetésének számos fejlett módszerét, s emellett nagymértékben hozzájárult a hittérítői feladatokat ellátó részleg jobb működtetéséhez is. Szintén sokat tett a pásztormesterség fejlesztése és a sálemi tejjagdalkodás átszervezése érdekében. Ábrahám eszes és rátermett

üzletember volt, tehetősnek számított a korában; nem volt valami jámbor, viszont talpig becsületes volt, és hitt Makiventa Melkizedekben.

7. A MELKIZEDEK-FÉLE HITTERJESZTŐK

¹ A Melkizedek még évekig folytatta a tanítványai oktatását és a sálemi hitterjesztők kiképzését, akik eljutottak az összes szomszédos törzshöz, különösen Egyiptomba, Mezopotámiába és Kisázsziába. És az évtizedek múlásával e tanítók egyre messzebb és messzebb jutottak Sálemtől, és magukkal vitték a Makiventa által hozott, az Istennel kapcsolatos hitvallásról és a benne való hitről szóló örömhírt.

² Ádámszonnak a Van-tó partjainál letelepedett leszármazottai figyelmes hallgatói lettek a sálemi tiszteletfajta hettita tanítóinak. Ebből az egykori andita központból tanítókat küldtek Európa és Ázsia távoli térségeibe is. A sálemi hitterjesztők egész Európába behatoltak, egészen a Brit-szigetekig eljutottak. Az egyik csoport a Feröer-szigeteken át elment egészen az izlandi andonfiakig, míg egy másik átjutott Kínán és elérte a keleti szigeteken élő japánokat. A keleti félteke törzseinek megvilágosítása céljából Sálemből, Mezopotámiából és a Van-tó vidékéről kimerészkedett férfiak és nők élete és tapasztalásai az emberi fajról szóló beszámoló egyik hősi fejezetét alkotják.

³ Ám a feladat oly nagy volt és a törzsek olyannyira visszamaradottak voltak, hogy az eredmények átmenetinek és kétesnek bizonyultak. A sálemi örömhír nemzedékről nemzedékre megtelepedett itt-ott, de Palesztinát kivéve az egy Isten eszméje sohasem volt képes kiváltani egy egész törzs vagy emberfajta állandó hűségét. A korai sálemi hitterjesztők tanításai már jóval Jézus eljövele előtt mindenfelé elmerültek a régebbi és általánosabb babonásokban és hiedelmekben. Az eredeti Melkizedek örömhír csaknem teljesen felszívódott a Nagy Anya, a Nap és az egyéb ősi tiszteletfajta hiedelmeiben.

⁴ ¶ Ti, akik ma a könyvnyomtatás előnyeit élvezitek, aligha érthetitek meg, hogy milyen nehéz volt megtartani az igazságot e korai időkben; hogy két nemzedék között milyen könnyen elveszhetett egy új tantétel. Mindig is megvolt a lehetősége annak, hogy az új tantétel felszívódik a vallási tanítások és varázslási szokások idősebb testében. Az új kinyilatkoztatás mindig beszennyeződik a régebbi evolúciós hiedelmekkel.

8. A MELKIZEDEK TÁVOZÁSA

¹ Röviddel Szodoma és Gomorra pusztulása után történt, hogy Makiventa úgy döntött, hogy befejezi az urantiai veszélyhelyzeti alászállását. Számos körülmény befolyásolta a Melkizedek azon döntését, hogy véget vet a hűsvér testben való ittlétének, melyek közül a legfontosabb az volt, hogy a környező törzsek, sőt a közvetlen társai is egyre inkább hajlottak arra, hogy félistennek tekintsék őt, hogy valamilyen természetfeletti lényt lássanak benne, aki egyébként volt is; de az emberek indokolatlanul hódolni kezdtek neki és erősen babonás félelemmel viseltettek iránta. Emiatt a Melkizedek kellő idővel Ábrahám halála előtt kívánta elhagyni a földi ténykedése színhelyét annak

érdekében, hogy az egyetlen Isten igazsága erősen rögzüljön a követői elméiben. Ennek megfelelően Makiventa egy éjjelen visszavonult a sálemi sátrába, jó éjszakát kívánt az emberi társainak, és amikor azok reggel eljöttek hozzá, ő már nem volt ott, mert a társai elvitték.

9. A MELKIZEDEK TÁVOZÁSA UTÁNI IDŐK

¹ Ábrahámnak nagy próbatételt jelentett a Melkizedek oly hirtelen eltűnése. Bár kellően figyelmeztette a követőit arra, hogy egyszer majd el kell mennie úgy, ahogyan jött, az emberek mégsem nyugodtak bele a csodálatos vezetőjük elvesztésébe. A Sálemben kiépített nagyszerű szervezet csaknem eltűnt, bár e napok hagyományaira épített Mózes is, amikor a héber rabszolgákat Egyiptomból kivezette.

² ¶ A Melkizedek elvesztése olyan szomorúsággal töltötte el Ábrahámot, melyen sohasem tudott teljesen felülkerekedni. Elhagyta Hebront, amikor legyőzte az anyagi királyság kiépítése iránti becsvágyát; és ekkor, miután a szellemi ország felépítésében közreműködő társát elveszítette, elhagyta Sálemet is, és délre vonult, hogy a Gerarnál lévő érdekeltiségei közelében éljen.

³ Közvetlenül a Melkizedek eltűnése után Ábrahám félni kezdett és elbátortalanodott. A Gerarba való megérkezésekor a személyazonosságát eltitkolta, s így a felesége Abimeleké lett. (Röviddel a Sárával való házasságkötése után Ábrahám egy éjjel kihallgatott egy összeesküvést, mely az ő megölésére irányult abból a célból, hogy a szépséges feleségét megszerezhessék. E félelem rettegéssé fokozódott ebben az egyébként bátor és vakmerő vezetőben; egész életében attól félt, hogy valaki titkon meggyilkolja őt azért, hogy Sárát megszerezhesse. És ez megmagyarázza, hogy e bátor férfi miért is mutatott három különböző alkalommal igazi gyávaságot.)

⁴ De Ábrahámot nem sokáig tántorították el a Melkizedek utódjaként teljesítendő küldetésétől. Hamarosan híveket szerzett magának a filiszteusok és Abimelek népe körében, szerződést kötött velük, és viszonzásként számos babonájukkal megfertőződött, különösen az elsőszülött fiak feláldozásának szokásával. Így Ábrahám újból nagy vezető lett Palesztinában. Minden népcsoport hódolt neki és minden király tisztelte őt. Az összes környező törzs szellemi vezetője lett, és a hatása egy darabig még a halála után is munkált. Életének utolsó éveiben még egyszer visszatért Hebronba, a korábbi tevékenységei színhelyére és oda, ahol a Melkizedekkel együtt dolgozott. Ábrahám utolsó tette az volt, hogy hű szolgákat küldött testvére városába, Nahorba, mely Mezopotámia határán helyezkedett el, abból a célból, hogy Izsák fia számára a maga népéből hozasson feleséget. Ábrahám népe körében már régóta szokás volt az unokatestvérek közötti házasságkötés. És Ábrahám az egykori sálemi tanhelyeken a Melkizedektől tanult Isten-hit mellett kitarva halt meg.

⁵ ¶ A következő nemzedék nehezen tudta megérteni a Melkizedek történetét; ötszáz éven belül sokan az egész történetet már hitregének vették. Izsák elég jól kitarott az

apja tanai mellett és táplálta a sálemi telepes csoport örömhírét, azonban Jákob már nehezebben tudta felfogni e hagyományok jelentőségét. József szilárdan hitt a Melkizedekben, és a testvérei nagyrészt emiatt tartották álmódzonak. A Józsefet Egyiptomban övező tisztelet főként Ábrahám dédapja emlékéből fakadt. Józsefnek felajánlották az egyiptomi seregek parancsnoki tisztségét, de mivel oly erősen hitt a Melkizedekkel kapcsolatos hagyományokban és Ábrahám és Izsák későbbi tanításaiban, ezért úgy döntött, hogy polgári intézőként szolgál, mert hitte, hogy így majd jobban tud a mennyország ügyének előmozdításán munkálkodni.

⁶ A Melkizedek tanítása kerek egész volt, azonban az e napokról szóló feljegyzéseket a későbbi héber papok lehetetlennek és valószínűtlennek tartották, bár sokan megértették valamelyest ezeket a feljegyzéseket, legalábbis addig az időpontig, amikor az Ószövetség szövegeit egészében össze nem szerkesztették Babilonban.

⁷ Amiket az ószövetségi feljegyzések úgy ismertetnek, mint Ábrahám és az Isten közötti beszélgetéseket, azok valójában Ábrahám és a Melkizedek közötti megbeszélések voltak. Később az írástudók a Melkizedek kifejezést az Isten hasonmásvá tekintették. Az Ábrahámnak és Sárának „az Úr angyalával” való számos találkozását említő feljegyzés a Melkizedeknél tett számos látogatásukra utal.

⁸ Az Izsákról, Jákobról és Józsefről szóló héber beszámolók sokkal megbízhatóbbak, mint az Ábrahámról szólók, bár ezek is tartalmaznak tárgyi tévedéseket, olyan változtatásokat, melyeket a héber papok akarva-akaratlanul tettek a feljegyzések összeállításakor a babiloni fogság idején. Keturah nem volt Ábrahám felesége; Hagarhoz hasonlóan ő is csak egy ágyas volt. Ábrahám minden vagyona Izsáké lett, aki Sárának, a törvényes feleségnek a fia volt. Ábrahám nem volt olyan idős, mint ahogy azt a feljegyzések megadják, a felesége pedig sokkal fiatalabb volt. Ezeket az életkorokat szándékosan megváltoztatták annak érdekében, hogy biztosítsák Izsák későbbi állítólagos csodás születését.

⁹ ¶ A babiloni fogság rettenetesen megtépázta a zsidók nemzeti önérzetét. A nemzeti alsóbbrendűségekre adott válaszukban a nemzeti és faji önzés másik szélsőségébe estek, amikor is eltorzították és elferdítették a hagyományaikat úgy, hogy az Isten kiválasztott népeként minden más emberfajánál felsőbb rendűvé minősítették magukat; és ennélfogva minden feljegyzésüket gondosan átszerkesztettek annak érdekében, hogy Ábrahámot és a nemzetük többi vezetőjét minden más személynél, nem kímélve még magát a Melkizedeket sem, magasabbra emeljék. A héber írástudók ezért megsemmisítettek minden, e nagy jelentőségű időkről szóló feljegyzést, amit csak felleltek, és csak az Ábrahám és a Melkizedek sziddimi csata utáni találkozásáról szóló beszámolót tartották meg, mely Ábrahámot nagyon dicső fényben tüntette fel.

¹⁰ És így, amint a Melkizedeket fokozatosan szem elől veszítették, elveszítették e veszélyhelyzeti Fiúnak a megígért alászálló Fiú szellemi küldetésére vonatkozó tanítását

is; e küldetés természetét olyannyira szem elől tévesztették, hogy az utódaik közül csak igen kevesen voltak képesek vagy hajlandók felismerni és elfogadni Mihályt, amikor megjelent a földön húsvér testben úgy, ahogy azt Makiventa megjósolta.

¹¹ De a héberek könyvének egyik írója megértette a Melkizedek küldetését, mert azt írta: „E Melkizedek, a Fenséges papja, a béke királya is volt; apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké.” Ez az író úgy jellemezte a Melkizedeket, mint a Mihály későbbi alászállásának fajtájába tartozót, megerősítve, hogy Jézus „a Melkizedek rendből való örök segédkező”. Bár ez az összehasonlítás nem volt egészen szerencsés, szó szerint igaz volt, hogy Krisztus „a tizenkét Melkizedek-megbízott rendelkezései szerint” kapott átmeneti címet az Urantián, akik a világra való alászállásakor e feladatkörben szolgáltak.

10. MAKIVENTA MELKIZEDEK JELENLEGI HELYZETE

¹ Makiventa megtestesülése idején az urantiai Melkizedek-megbízottak tizenegyen tevékenykedtek. Amikor Makiventa úgy ítélte meg, hogy a veszélyhelyzeti Fiúként való működése véget ért, jelezte e tényt a tizenegy társának, és azok nyomban előkészítették azt az eljárást, mely révén megszabadulhatott a húsvér testből és biztonságosan helyreállíthatták az eredeti Melkizedek állapotát. És a Sálemből való eltűnését követő harmadik napon megjelent az urantiai feladatot teljesítő tizenegy társa körében és a sataniai 606-os világ bolygói megbízottainak egyikeként folytatta a megszakított létpályáját.

² Makiventa az alászállását húsvér teremtményként éppen olyan hirtelenül és mindenféle körülményesség nélkül fejezte be, ahogy megkezdte. Sem a megjelenésével, sem a távozásával nem járt semmilyen szokatlan bejelentés vagy különös esemény; sem feltámadási számbavétel, sem bolygói megítéltetés zárása nem kísérte az Urantián való megjelenését; az övé veszélyhelyzeti alászállás volt. De Makiventa addig nem vetett véget az emberilény-testben való ottlétének, amíg a Melkizedek Atya annak rendje és módja szerint el nem bocsátotta és nem értesült arról, hogy a veszélyhelyzeti alászállása megkapta a Nebadon főigazgatójának, a szalvingtoni Gábrielnek a jóváhagyását is.

³ ¶ Makiventa Melkizedek továbbra is nagy figyelmet fordított azon emberek leszármazottainak a dolgaira, akik hittek ama tanításaiban, melyeket még a húsvér testben adott közre. Azonban Ábrahám Izsák utáni leszármazottai, akik a kéniekkal kötöttek egyes házasságokat, ők alkották az egyetlen vérvonalat, mely elég sokáig megmaradt és táplálta a sálemi tanítások valamelyest tiszta felfogását.

⁴ Ugyanez a Melkizedek a következő ezerkilencszáz éven át folytatta az együttműködést számos látnokkal és látóval, így próbálva életben tartani a sálemi igazságokat addig, amíg el nem érkezik az idő Mihály földi megjelenésére.

⁵ Makiventa bolygói megbízott maradt Mihály urantiai győzelmének idejéig. Később a huszonnégy igazgató egyikeként a Jerusemen vállalt urantiai szolgálatot, és csak a közelmúltban emelkedett a Teremtő Fiú jerusemi személyes nagykövetének rangjára, viselve az Urantia Bolygóhercege Helyettesének címét. Úgy gondoljuk, hogy amíg az Urantia lakott bolygó marad, addig Makiventa Melkizedek nem fog teljesen visszatérni a fiúi besorolásúak e rendjének feladataihoz, de az idő szempontjából örökre Krisztus Mihályt képviselő bolygói segédkező marad.

⁶ Lévén, hogy az övé veszélyhelyzeti alászállás volt az Urantián, a feljegyzésekből nem tűnik ki, hogy mit hoz a jövő Makiventa számára. Megtörténhet, hogy a nebadoni Melkizedek testület elszenvedi az egyik tagjának elvesztését. Az edentiai Fenségesektől származó közelmúltbeli határozatok, melyeket az uverszai Nappalok Elődei később jóváhagytak, erősen azt sugallják, hogy ezen alászálló Melkizedek rendeltetése az, hogy átvegye a bukott Bolygóherceg, Kaligasztia helyét. Ha a sejtéseink e tekintetben helytállóak, akkor nagyon is lehetséges, hogy Makiventa Melkizedek újból megjelenhet személyesen az Urantián és valamilyen más értelemben betölti a királyszerkétől megfosztott Bolygóherceg szerepét, vagy esetleg úgy jelenik meg a földön, mint helyettes Bolygóherceg, Krisztus Mihály képviselője, aki jelenleg ténylegesen is viseli az Urantia Bolygóhercegének címét. Bár távolról sem világos előttünk, hogy mi lehet Makiventa végzete, mindazonáltal a közelmúltban bekövetkezett események erősen azt sugallják, hogy a már említett sejtéseink nem állnak távol az igazságtól.

⁷ Tökéletesen tisztában vagyunk azzal, hogy Mihály az urantiai győzelmével miként vált Kaligasztia és Ádám utódjává; hogy miként lett a bolygó Béke Hercege és a második Ádám. És most szembesülünk azzal, hogy e Melkizedek kapja az Urantia Helyettes Bolygóhercegének címét. Vajon őt nevezik-e ki az Urantia Helyettes Anyagi Fiának is? Vagy van-e annak esélye, hogy valamilyen váratlan és példátlan esemény következik be és Ádámnak és Évának vagy valamely utódaiknak a bolygóra való valamikori visszatérésére kerül sor úgy, mint Mihály képviselői, akik az Urantia második Ádámjának helyettesi címét viselik?

⁸ És mindezek az elmélkedések, kiegészülve azzal a bizonyossággal, hogy Ítélező és Háromsági Tanító Fiak egyaránt meg fognak jelenni, valamint a Teremtő Fiú kifejezett ígéretével, miszerint egyszer még visszatér, tehát mindez az Urantia jövőjét bizonytalanná teszi és egyúttal az egész Nebadon világegyetem egyik legérdekesebb és legizgalmasabb szférájává is teszi. Az is teljességgel lehetséges, hogy valamely eljövendő korban, amikor az Urantia a fény és élet korszakához közelít, miután már a Lucifer-féle lázadás és a Kaligasztia-féle elszakadás ügyeit véglegesen megítélték, tanúi lehetünk annak, hogy az Urantián egyszerre lesz jelen Makiventa, Ádám, Éva és Krisztus Mihály, valamint egy Ítélező Fiú vagy akár több Háromsági Tanító Fiú is.

⁹ A rendünk sokáig osztotta azt a véleményt, hogy Makiventa tagsága az urantiai igazgatók jerusemi testületében, vagyis a huszonnégy tanácsos körében, elegendő bizonyíték arra, hogy igazolja azon meggyőződésünket, hogy az ő rendeltetése az, hogy az Urantia halandóit kövesse a fejlődés és felemelkedés világegyetemi rendjében egészen a Végleges Paradicsomi Testületéig. Tudjuk, hogy Ádám és Éva rendeltetése, hogy elkísérjék a földi társaikat a paradicsomi kalandra, amikor az Urantia megállapodik a fényben és életben.

¹⁰ Kevesebb mint ezer éve ugyanez a Makiventa Melkizedek, Sálem egykori bölcse, láthatatlanul jelen volt az

Urantian egy száz évnyi időszakra, amikor is a bolygó állandó főkormányzójaként tevékenykedett; és ha a bolygói ügyek vitelének jelenlegi rendszere fennmarad, akkor bizonyosan visszatér még ilyen minőségében valamivel több mint ezer év múlva.

¹¹ ¶ Ez a története Makiventa Melkizedeknek, aki egyike azoknak a legkülönlegesebb személyeknek, akik az Urantia történelmével valaha is kapcsolatba kerültek, és olyan személyiség, akinek fontos szerepe lehet a ti rendhagyó és szokatlan világotok jövőbeli tapasztalásában.

¹² [Közreadta egy nebadoni Melkizedek.]